

болеха, въ редъ. И какъ когато вече спреша
тамъ ний на дръжха окощи, —

не изморени, тамъ където, ще дадемъ
последния отпоръ. Тогава подкрепени
отъ юнаците въ градътъ, за настъплени
най-подходящо е: врагътъ когато изнуренъ
отъ нападения ще бъде първамъ, съ менъ
а сте съгласни, тъй най-лесно се разбива.

Ето моя погледъ се и днеска тъй открива
въ земя на боятъ, дори по-ясно днесъ
азъ вижпамъ че е тъй отъ вчера и нощеъ,
когато същия планъ поддържахъ въ съвета.

Сега е заповедъ!"
Така е! — тука се Хъшлака внесе: „Зето,
вепнѣжъ решение ний няма днесъ зашто
да го меняваме. Решено е — и то
ме бъде. На пазаръ решение се менява,
но на война...“

Но ний се дигна татъкъ врява

летеше, яхналъ конь, що му е сила Влахъ
отъ горе, и едвамъ да го запре предъ тяхъ
съвлادا, буйний конь, потъналъ въ потъ и пана:
„Валѣжтъ! И на Просечъ пакъ боя се подхвана!“
И безъ да чакать те за повече слова,
кой както свари конь долава, прязглава
готовъ да полети... А ето че напреко
презъ нивите лети и другъ, и отъ далеко
креши... Ей трети се задава... Но ги тяхъ
те и не чакаха, — вестъта на потний Влахъ
имъ стигаше. Една, две думи на разделяла —
и се понесоха нататъкъ презъ превала,
по своя знаенъ пътъ, на четири страни.

А боя беше се започналъ. Въ далнини,
като презъ облаци, затъгнаха гърмежи, —
прекъсваха и пакъ... Отъ някъде прорече
и остро пропѣши презъ въздуха на югъ
граната — дълго се проточи острий звукъ

